

Dalsza nauka

Nauki o geografii, Armagedonie i rozwoju charakteru

Poniżej zawarto pewne dodatkowe sugestie oparte na szczegółach z archeologii, cechach charakteru i symbolice.

Debora: Siły Baraka były zgromadzone na północy, na górze Tabor, natomiast Sysera zbliżał się północną stroną pasma gór Karmel. Dzięki temu Debora mogła obserwować burzowe chmury nadciągające z południa i wezwał Baraka do bitwy. Gdy siły kananejskie dostrzegły te chmury, było już za późno. Podobnie i my, powinniśmy patrzeć w niebo szukając kierownictwa, a nie na świat.

Gedeon: Okresy ucisku w księdze Sędziów zwykle są wprowadzane do narracji słowami „I synowie izraelscy w dalszym ciągu [‘znowu’, BG] czynili zło w oczach Pana” (Sędz. 3:12, 4:1, 10:6, 13:1). Jednak w zapisie Sędz. 6:1 opis ucisku za czasów Gedeona został wprowadzony bez użycia słowa „znowu” (podobnie jak w 2:11 i 3:7, przed pierwszym wyzwoleniem). Dlatego wydaje się, że „czterdzieści lat” spokoju jakim cieszyła się ziemia po zwycięstwie Gedeona jest tym samym czterdziestoletnim okresem po zwycięstwie Debory (Sędz. 8:28 i 5:31). Obie bitwy miały miejsce w dolinie Jezreel, prawdopodobnie w odstępach kilku dni lub tygodni. Oznacza to, że Midianici wiedzieli, co się stało z rydwanami Sysery na zachodnich bagnach.

Siły Midianitów obozowały na wzgórzu More, po północnej stronie rzeki Harod (prawdopodobnie w okresie powodzi wywołanej burzą z historii Debory), a armia Gedeona znajdowała się przy stawie Harod, po południowej stronie rzeki Harod. Midianici mieli tylko trzy praktyczne drogi ucieczki: w górę rzeki (na zachód, w stronę bagien, gdzie zniszczone zostały rydwany Sysery), drogą na północny wschód (w kierunku Morza Galilejskiego) i w dół rzeki (skąd przyszli w to miejsce). Byłby to więc powód, dla którego Gedeon podzielił swoją armię na trzy korpusy (Sędz. 7:16).

Prości midianiccy żołnierze drżeli już przed bitwą (Sędz. 7:13-14). Nagle usłyszeli dźwięk trąb, łoskot rozbitych dzbanów i zobaczyli jasne pochodnie. Żołnierze dzierżą miecze, a nie pochodnie lub trąby, dlatego Midianici i ich sojusznicy mogli zinterpretować każdą pochodnię jako znak dowódcy prowadzącego setki, jeśli nie tysiące, żołnierzy. Prerażeni Midianici stacjonujący przy skraju obozu rozpoczęli odwrót w kierunku centrum obozowiska, uciekając przed pochodniami i trąba-

mi. Ci, którzy znajdowali się w środku, mogli wziąć ich za nacierających Izraelitów, w związku z czym wywiązała się bratobójcza walka. Chaim Herzog i Mordechai Gichon w książce „Biblijne Bitwy”, 1997, przedstawiają mapy i sugestie dotyczące bitew Debory i Gedeona. Wiara i odwaga Gedeona zostały nagrodzone przez Boga. Mimo to, Gedeon bezmyślnie uczynił efod (strój kapłański) z łupów w postaci szat i złota, a cały Izrael zgrzeszył przed nim.

Lewita: Wnuk Mojżesza zaprzedał się bałwochwalstwu. Pokazuje to nam, że kapłan nie jest odporny na grzech odstępstwa; my również nie jesteśmy na to odporni.

Wnioski na temat Armagedonu

Z historii dotyczących ucisku Izraela i jego wyzwolenia możemy wyciągnąć wnioski na temat Armagedonu, czyli upadku tego świata.

- 1) Babilon nie może budować fortyfikacji które byłyby na tyle silne, aby nie upaść (Jozue przeciwko Jerychu).
- 2) Żadne zło nie może trwale rządzić światem przez strach (Otniel).
- 3) Żadna organizacja nie może być na tyle bogata, że nigdy nie zostanie zniszczona (Ehud).
- 4) Zawansowana technologia nigdy nie będzie zbyt silna, aby Bóg nie mógł jej pokonać (Debora i Barak).
- 5) Żadna grupa ludzi nie jest zbyt liczna, aby Bóg nie mógł jej pokonać (Gedeon).
- 6) Bóg może użyć nieślubnego syna, aby przynieść wyzwolenie (Jefta).
- 7) Armagedon rozpocznie się dopiero po skompletowaniu wiernego Kościoła (Samson).

Lekcje dotyczące charakteru:

- 8) Jozue swym życiem da przykład heroicznych czynów.
- 9) Żadna nikczemność ani bogactwo nie będzie trwać na wieki (Kuzan, Eglon).
- 10) Barak miał wiarę, ale wiara Debory była zupełna, tak jak powinno być w naszym przypadku.
- 11) Historia Gedeona pokazuje nam również i to, że bohaterkie działanie nie gwarantuje przyszłej mądrości.
- 12) Jefta jest przykładem tego, że obietnice powinniśmy składać ostrożnie, ponieważ musimy ich dotrzymać.

13) Samson okazał miłość do ludu Bożego, nawet na śmierć.

14) Wnuk Mojżesza jest przykładem tego, że nawet najlepsi krewni nie są gwarancją świętości.

15) Dawne poczucie winy nie powinno odwieść nas od oddania się prawości na przyszłość.

Redakcja